

[Miljøministeren]

Socialdemokratiet ville opdage, hvis de på et tidspunkt fik regeringsmagten. Den offentlige sektor kan ikke udvides. Der er ikke nogen, der vil finansiere en offentlig sektor, der er større, end den er i dag. Derfor drejer det sig om 3 ting: styrkelse, forenkling og decentralisering. Det er netop den kombination, der er afgørende.

Derfor: Ja, jeg tænker også i administrative baner, og jeg tror, det er helt afgørende, at man gør det. Jeg skal bare beklage, at Socialdemokratiet ikke gør det.

Så vil jeg sige med hensyn til bonusordningerne i forbindelse med byggeloven, at det er rigtigt, at det er defineret rimelig nøje. Det drejer sig om afstand til skel og vej samt byggehøjde i forhold til andre bygninger. Inden for kommuneplanloven drejer det sig om grundstørrelser, bebyggelsesprocenter og bygningshøjder, og inden for miljøbeskyttelsesloven drejer det sig specielt om stjernemarkerede virksomheder. Det synes jeg jeg vil sende over til udvalget, så at man kan se det og under udvalgsarbejdet i højere grad kan komme ind på, hvad disse bonusplaner går ud på. Jeg mener altså fortsat ikke, de er så ringe. Jeg mener, der er tale om samtidighedsgodkendelser, og det tror jeg er en god ting.

Til hr. Leif Hermann – og det bliver til dels et svar i forlængelse af svaret til fru Dorte Bennedsen – vil jeg sige, at dér, hvor der er lokalplanligt, kan vi diskutere bonusordninger. Dér, hvor der ikke er lokalplanligt, eksisterer reglerne som i dag fortsat. Det er ikke sådan, at der bliver tale om en svækkelse. Dette, at man godkender tingene samtidigt, bliver fremstillet, som om det skulle være udtryk for en svækkelse. Det er det ikke, det er et udtryk for en enkle administrativ måde at gøre tingene på.

Jeg skal sige til hr. Leif Hermann, at selv om råstofloven ikke har været en del af grundloven – det kunne måske have været en meget god grundlov – og selv om klagebogen heller ikke har været en del af grundloven, selv om jeg også nok mener, at det er en grundlovssikret ret at klage, så vil jeg sige, at lovkomplekset hænger sammen, fordi råstoflovens klageinstans er Naturklagenævnet. Så skal man i hvert fald gøre Naturklagenævnet færdigt også, hvis det skal lykkes. Men man kan jo godt i princippet gøre forslaget færdigt i den forstand, at vi er enige om, at vi tager udgangspunkt i den betænkning, som er udarbejdet, så vi ikke behøver at begynde ved Adam og Eva.

Så skal jeg i øvrigt ikke komme nærmere ind på den diskussion, som hr. Leif Hermann videreførte om dialogen med borgerne, den synes jeg vi må kunne tage under udvalgsarbejdet.

Til fru Helen Beim vil jeg sige, at jeg er helt enig i, at fornyelse ikke er nok. Dette er jo heller ikke bare et spørgsmål om fornyelse. Vi mener, det er udtryk for en forbedring, og så er der samtidig den fornyelse, som jeg allerede har været inde på, nemlig at vi kombinerer de tre ting, som jeg allerede har gjort rede for. Så svaret til fru Helen Beim er sådan set det samme som til fru Dorte Bennedsen.

Vi kan tage decentralisering og sommerhusbebyggelse som et eksempel. Jeg kan nok ikke sige andet, end at jeg mener, at det er rigtigt at decentralisere. Der er meget store forskelle i kommunerne, og jeg mener, at det er rigtigt at give borgerne nogle rettigheder. Som også den konservative ordfører var inde på, så er en decentralisering, en ægte decentralisering, at overlade tingene til borgerne. Det er nok så meget decentralisering som at overlade tingene til kommunerne, eller hvem man nu kan forestille sig, og derfor har vi så ment, at det var fint med en periode på ti år. Jeg gider ikke at blive ved at diskutere dette med hr. Knud Lind, som åbenbart ikke vil forstå, hvad statistikker og gennemsnitsbetragtninger er. Jeg tror ikke, jeg kan bidrage mere pædagogisk, end jeg allerede har gjort, nemlig at hvis man er blevet 67 år, så er den statistiske levetid længere end tre år, og der er forhåbentlig nogle af os, der lever så længe og kan få glæde af dette.

Afslutningsvis vil jeg spørge hr. Knud Lind – det er altid farligt at spørge hr. Knud Lind om noget her – men hr. Knud Lind er jo så bange for, at Socialdemokratiet og SF skal få indflydelse på dette, for så vil det gå endnu mindre i den retning, hr. Knud Lind ønsker sig det – og det vil det sandsynligvis også – så derfor vil jeg blot spørge Fremskridtspartiet, om de er indstillet på at stemme for disse forslag. For hvis Fremskridtspartiet ikke er indstillet på at stemme for, må flertallet jo søges et andet sted, og det er klart, at så må de partier, man skal lave flertal med, også få indflydelse. Men jeg forstod hr. Knud Lind sådan, at der kunne være en mulighed for, at hr. Knud Lind ville stemme for for at undgå det, der var værre.